

Κι' ἂν σιῆ σκληρὴ παραφωνία τοῦ ἀνθρώπου
τὸ λυρικό μου δρόμισμα
κάποτε σπάξει καὶ σκοντάφτει,
βραχνὸ τοῦ γλάρου σκούξιμο τὸ γέλιο μου
μὲς σιὸν ἀγέρα ἀνάφτει.

Τρέλλα πλατειὰ ἢ χαρὰ μου χύνεται,
σὰν προσευχὴ ἢ κατάρα βγαίνει.
Γιατί, φαρμακερὰ σουβλιὰ τὰ μάτια μου
κάποιου ἀγρίου σαρκασμοῦ,
θωροῦν τὸν ἀδελφό μου τὸν ἀνάξιο
σιῆ σκυνθρωπάδα τοῦ πνιγμοῦ
νὰ κατεβαίνει...

ΟΜΗΡΟΣ ΜΠΕΚΕΣ

ΚΟΜΠΟΛΟΪ ΑΠΟ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ΧΑΣΙΣ

Ἦρθες σὰν ἀνοιξιὰτικη πνοὴ
μέσα σιῆς χειμωνιάτικης τῆς νύχτας τὸ μυστήριο,
μακρυνὰ ἀπὸ τῶν κέντρων τὴν ὀχλοβοὴ
σιῆς γκαρσονιέρας μου τὸ ἡδονικὸ ἀναχωρητήριο.

Κ' ἐγώ, σὰν τὸν Δερβίση καρτεροῦσα
γιὰ νὰ μοῦ φέρης τὸ χασίς τῆς ὁμορφιάς σου,
κ' ἕνα βιβλίο ἄσκοπα φυλλομετροῦσα,
πὸν σ' ὄλες τίς σελίδες... ἔβλεπα τὴ ζωγραφιά σου.

Κ' ἦρθες σὰν φλόγα πὸν ζεσταίνει,
ἦρθες σὰν ὁμορφιά πὸν ἐμπνέει,
ἦρθες σὰν φίλτρο μυστικὸ πὸν ἀνασταίνει,
σὰν τραγουδάκι ἐνὸς οὐροῦ πλάϊ σὲ ν' εἶ.

Ἐπήραν ἀπ' τὰ νειάτα σου ὄλα γύρω
καινούργια λάμψη, ζωντανέψαν μαγικά...
Ἀπὸ τὰ βάζα τὰ χρυσάνθεμα σπορπίσαν μῦρο,
κλεμμένο ἀπὸ τὰ χεῖλη σου τὰ ἡδονικά..

Καὶ ὅταν πλάϊ σου, σιὸ ἀπαλὸ διβάνι,
σιτὸν ὦμο σου ἢ ψυχὴ μου εἶχε γύρει,
τοῦ θαυμασμοῦ της ἔκαιε τὸ λιβάνι,
μὲ τῆς καρδιάς τὸ ρουμπινένιο θυματιῆρι.

Δὲν εἶπαμε ἓνα λόγο... οὔτε ἓνα!..
Τὰ μπράτσα μας, μὴν ἄλυτη θηλειά.
Τὰ μάτια, ἀπὸ πόθο μεθυσμένα,
τὰ χεῖλη, προσευχόταν μὲ φιλιά...

Τοῦ ρωλογοῦ σταμάτησ' ἢ βελόνα...
Μονάχο του χαμήλωσε τὸ φῶς...
— Τ' ἄψυχα νοιώθανε τριγύρω μόνα
πὼς ἐμλοῦσε κάποιος πόθος μας κρυφός.

Κ' ὕστερα... κοκκινίσαν ὅλα γύρα...
Ρόδινο σύννεφο παντοῦ γιὰ μιὰ στιγμή...
Τῆς Ἑδονῆς ἀπλώθηκ' ἢ πορφύρα.
Κ' ἐμεῖς μονάχα... κουρασμένοι καὶ χλωμοί...

ΣΥΛΒΙΟΣ

ΜΙΑ ΠΟΜΠΗ

Μαυροντυμένες λιγερὲς
δυνὸ χορεύτριες μιὰ νεκρὴ
ξεπροβοδίζουσι μοναχέες.
Μόνη, κι' ἄς ἦταν μὲ πολλούς,
ἔζησε, πέθανε καὶ πάει
κανένας δὲν ἀκολουθάει
τῆς περιφρονημένης τὴν πομπή.
Χορεύτρια! κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της
πάτησε κάθε νόμο, μὰ κι' αὐτὴ
ἀμείλικτος τὴν πάτησε σκληρὸς
ὁ νόμος ὁ κοινωνικός.
Στὴ σκοτεινὴ ὑπόγεια σάλα
τοῦ καμπαρέ, ἀπὸ τὸ φῶς
τοῦ ἡλίου μακρυνά